

Na osobnosti z rodiny Wittmannovcov už nezabudneme - Generál Šnejdárek, Ignác Wittmann, Vojtech Wittmann a Katarína Wittmannová

V roku 2009 sa odhalila pamätná tabuľa čestnému občanovi mesta Zvolen, generálovi Šnejdárkovi. Jeho dcéra, katolíčka Mária, bola vydatá za Vojtecha Wittmanna. Pri tejto príležitosti vyjadrili úctu významné osobnosti aj z nášho mesta nielen pamiatke pôvodne zabudnutého generála Šnejdárka, ale aj jeho vnučke Kataríne Wittmannovej. Europoslanec a bývalý primátor, dnes župan, pán Vladimír Maňka vtedy svoje úprimne myšlené a krásne slová zakončil vetou: „sme radi pani Wittmannová, že Vás tu máme“. Ja dnes môžem vyjadriť len smútok „bohužiaľ... dnes už Katarínu Wittmannovú medzi sebou nemáme“. Zabudnutými boli aj zakladateľ bryndziarne a mliekárne vo Zvolene Ignác Wittmann a jeho syn Vojtech, ktorí zo svojej fabriky urobili veľmi známu spoločnosť v strednej Európe a najväčšiu fabriku na bryndzu a syry v predvojnovom Československu. O týchto faktoch nebola zmienka ani v poslednej monografii o Zvolene z roku 1993, ani v iných materiáloch mesta a štátu od tzv. „Víťazného februára 1948“. V roku 1936 však vtedajší kronikár, nikym neobmedzovaný, napísal o smrti Ignáca Wittmanna do kroniky nášho mesta: „... zakladateľ dnes tak široko známej firmy pre bryndziarska syrársky priemysel I. Wittmann a syn. Mesto naše stratilo v ňom jedného zo svojich popredných občanov...“ V týchto dňoch by sme oslavovali 120. výročie založenia tejto firmy a asi by sme hovorili o skvejnej práci

predkov Kataríny Wittmannovej. Ako som už naznačil, osud a zákerná choroba to zmenili. Katarína Wittmannová už od konca marca tohto roku nie je medzi nami (mala by 73). Ona sama pri spomienke na svojich predkov si kládla otázku: „...a čo som ja urobila a dosiahla v porovnaní s nimi?“ Môžem zodpovedne povedať, že jej predkovia by boli na ňu hrdí. V týchto dňoch dostávam listy od jej priateľov a známych, od všeobecne vážených ľudí. Každý z nich ju zaradil medzi tých niekoľko ľudí, ktorí zanechávajú nezabudnuteľný pozitívny dojem a z jej osoby v nich zostane navždy.

Šnejdárek aj Wittmann sú zapísaní v kronike mesta a nie je dôležité, či tam bude aj pani Katarína. Všetci, čo ju poznali lepšie, si uvedomujú, že sme stratili osobnosť. Budeme len spomínať na jej osobný šarm, decentné správanie, neustálu aktivity a činorodosť a aj osobnú silu riešiť veci, konáť vždy čestne a vyjadrovať sa priamo. Vyrástla na inom svetadieli, hoci to tak jej rodina neplánovala. Ona aj jej brat museli popri štúdiu pracovať. Rodina si neodniesla nič. Skromnosť si pani Katarína zachovala. Za posledných 20 rokov pobytu na Slovensku tiež nemala ľahký život, no dosiahla, čo si predsa vzala. Nezaoberala sa nikdy ohováračmi a ani ja tak neurobím. Archívne materiály študujem niekoľko rokov a budú hovoriť samé za seba. Len nedávno som nukal novinám jednu časť - materiál o lokálpatrítizme Vojtecha Wittmanna. Sama pani

Katarína sa v rozhovore o ňom vyjadrila takto: „Otec bol milovníkom slovenského a českého umenia i viedenského. Vidno to zo zvyškovjeho zbierok, z okruhu autorov, z Očovskej výšivky pre Beneša, z etikiet na takmer všetkých syroch, ktoré vyrábal, vrátane syrov s názvom Jánošík, či Pustý hrad. Ja som vyrástla už v inom svete a nie je dôležitý môj vzťah k Slovákom alebo ich vzťah ku mne. Cez otca a jeho snahy sú mi tieto veci nesmerne blízke a zakončila „the link remains unbroken.“

Za všetkých jej priateľov a známych, zamestnancov a samozrejme členov rodiny, vzdávame poctu tejto Dáme, podnikateľke, matke i starej matke a nezabudne-

me. Pani Katarína si nepriala oznamy o úmrtí. Novinári, ktorí sa o ňu za jej životu veľmi nezaujímali, sa však snažia túto smutnú správu publikovať. Musel som rozhodnúť, ako reagovať. Musím tiež napísť, že ak si to nepriala, neznamená to, že si svojich známych nevážila, len si nikdy nepriala pochybnú slávu v novinách a akékoľvek senzácie v médiach, či „ceremonie“ okolo jej osoby. 120-te výročie založenia firmy je patričné miesto, kde bez porušenia tohto jej priania môžem povedať, že nezabudneme ani na posledného Wittmanna z tejto rodiny vo Zvole-

Štefan Hvojník
Zvolenským novinám
zaslané 13. apríla 2011.

